

عنوان مقاله:

تبیین سرشت و فطرت انسان از نگاه قرآن کریم و اوپانیشادهای کهن

محل انتشار:

سومین همایش ملی پژوهش های قرآنی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

محمد رضا افروغ - دانشکده حقوق و الهیات، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

در مطالعه و تحقیق هر آئین و مسلکی یکی از مهمترین و اساسی ترین اموری که باید به آن پرداخت، انسان شناسی آن دین می باشد. نوع نگاه و ایدئولوژی خاصی که یک دین یا مکتب به سرشت و طینت انسان می دهد در شکل ساختار آن دین و شناخت کلی آن موثر است. شاید بتوان گفت بدون شناخت و آشنایی با انسان شناسی یک دین، شناخت آن دین و مذهب دقیق و کامل نیست. ما در این نوشتار در تلاشیم که دیدگاه دو دین اسلام و هندوئیسم را درباره سرشت انسان با تکیه بر متون مقدس آنها یعنی قرآن کریم و اوپانیشادهای کهن بررسی کنیم. قرآن کریم سرشت انسان را پاک و بی آلایش می داند که مایل به حق و دشمن باطل است و اوپانیشادهای کهن هم سرشت انسان را از طینت و جوهره پرجاپتی می داند و تصریح میکند که خدا و انسان رابطه مستقیمی دارند، و خدا انسان را از سرشت خودش آفریده است.

کلمات کلیدی:

قرآن، اوپانیشادها، انسان، سرشت انسان، آتمن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1046594>

